

מועצת עיר החמש-עשרה - ישיבה שלא מן המניין מס' 60

מיום 26.11.2006

פרוטוקול מס' - 302

ה"ה חברי המועצה:

מוטי ששון ראש העיר

יעקב בבלי חבר מועצת העיר

עמוס ברנס חבר מועצת העיר

גדי וקס חבר מועצת העיר

יאיר טאו חבר מועצת העיר

עמוס ירושלמי חבר מועצת העיר

יואל ישורון חבר מועצת העיר

יוסף כהן חבר מועצת העיר

רועי כהן חבר מועצת העיר

אילן לוי חבר מועצת העיר

יוליה מלינובסקי חברת מועצת העיר

דקלה צדוק חברת מועצת העיר

יהודה קהתי חבר מועצת העיר

דרור קריטי חבר מועצת העיר

משה רינת חבר מועצת העיר

דוד שלום חבר מועצת העיר

מיכאל לויט חבר מועצת העיר

נעדרו:

זאב סיון חבר מועצת העיר

אהרון איסרס חבר מועצת העיר

שמואל ברטנשטיין חבר מועצת העיר

חיים זברלו חבר מועצת העיר

ניסן זכריה חבר מועצת העיר

זאב ניסים חבר מועצת העיר

אלי נעים חבר מועצת העיר

מיקי שמריהו חבר מועצת העיר

כ"כ נכחו:

שושנה שפר מנהלת אגף הכנסות

יצחק וידבסקי גזבר העירייה

עו"ד ליפא יי קמינר יועץ משפטי לעירייה

על סדר היום:

1. צו המיסים לשנת 2007.

ריכוז החלטות מישיבת מועצת העיר שלא מן המניין 60 מיום 26.11.2006

פרוטוקול מס' 302

1. מועצת העיר מחליטה לאשר את צו הארנונה לשנת 2007 כולל התיקון וההנחות שמופיעות במסמכים המצורפים.

מוטי ששון: אני פותח את הישיבה שלא מן המניין מס' 60. על סדר היום צו המיסים לשנת 2007. שושנה שפר, בבקשה ניתן לך להציג.

1. צו המיסים לשנת 2007.

שושנה שפר: ראשית אני רוצה להביא לידיעת חברי המועצה, שינויים נוספים שלא הופיעו בהצעה לצו ארנונה לשנת 2007.

מוטי ששון: תציגי קודם את הצו ותבקשי להוסיף את זה אח"כ.

שושנה שפר: הצעה לצו ארנונה לשנת 2007 – שינויים לעומת שנת 2006.

למעשה הצעה של שנת 2007, מורכבת מהצעת הארנונה לשנת 2006 אשר אושרה ע"י המועצה ב-27.12.2005.

עכשיו, ההצעה לצו 2007, יש דבר ראשון עדכון תעריפי ארנונה ב-2.73 ואני קוראת לזה עדכון, מאחר וקיימת נוסחה קבועה לחוק ההסדרים לשנת 2006 ושיעור ההעלאה הוא חובה. הוא לא נתון לשיקול דעת בכלל.

דבר נוסף, יש העלאה שחברי המועצה מתבקשים לאשר, בשיעור 3% בשנת 2007 כאשר למעשה, אנחנו יודעים מהטיוטה שהועברה על-ידיה למשרד הפנים, שמשרד הפנים אמור לאשר את ההעלאה בשיעור 1.86 – ההעלאה החרیגה, וההעלאה הנוספת שמתבקשת פה, היא בסה"כ 1.12.

מוטי ששון: אני אזכיר לחברים, לפני שנה אישרנו מה שאושר בחוק ההסדרים – 3.08.

ולאחר מכן ביקשנו אישור חריג, השגנו את הפערים בין חולון לראשון, לרחובות, לבת-ים (אפילו בת-ים סדר גודל של 20% בארנונה יותר גבוהה מחולון), וביקשנו להוסיף 3%. מתוך ה-3% אישרו לנו 1.86. בישיבה שהיתה לי גם עם השר, גם עם המנכ"ל, הם אישרו לנו 1.86.

היתה החלטה שלהם לפני שנה, שהם לא יאפשרו להעלות את הארנונה מעל 5% בכל הארץ, כולל אישור עפ"י חוק ההסדרים ועפ"י תוספת החריגה שכל רשות רשאית לבקש. הם החליטו 5% זהו.

לכן, מתוך ה-3 אושר 1.86 – אין לנו את המסמך, אני מדגיש, עדיין לא הגיע. יש טיוטה שלהם. השר חתם על זה. אנחנו היינו צריכים לקבל אותו כבר

היום, הבטיחו ביום ראשון. זה כנראה מתעכב עוד יום-יומיים.

יואל ישורון: תסלח לי, בדברי ההסבר כתבת שייתכן. זה מה שאתה משער.

מוטי ששון: לא, אני יודע מידיעה. היתה לי כבר ישיבה. זה יצא לפני 10 ימים, בינתיים

היתה לי ישיבה. שר הפנים היה כאן, אתם יודעים, היתה לי פגישה גם עם

המנכ"ל ואני יודע מהם, שזה אושר.

לכן, מה שעכשיו מאושר לשנה, זה כאילו- אילן אתה אמרת ל-2006-2007

אושר סה"כ 3%. מה שרשמנו על שנה אחת לאשר ב-2006, זה נפרש על 2007

וגם זה לא אומר שאת ה-1.12 הם יאשרו. 1.12 בריבית דריבית, משלים את

1.86 ל-3%.

אגב, אני רק מזכיר לחברים, בעבר עפ"י פקודת העיריות כתוב ספטמבר-

ספטמבר – לוקחים את המדד, ובזה היו מעלים את הארנונה. אח"כ ועדת

הכספים התערבה, בחוק ההסדרים בנו מנגנון חדש שמדבר על שני

פרמטרים: 1. השכר הממוצע במשק ו-2. שיעור עליית המדד, ועושים נוסחה

– קיבלו 2.73. זה אוטומטית, לא צריך ועדת כספים של הכנסת, זה מאושר

באון אוטומטי מכאן ואילך.

שושנה שפר: דבר נוסף, שינינו כאן את שיטת החישוב לארנונה למגורים באיזור א'. ביטלנו

את המ"ר הראשון. אם שמתם לב, בצו ארנונה ל-2006 יש תעריף למ"ר

הראשון, ולאחר מכן- אנחנו ביטלנו את התעריף על מ"ר הראשון, ועשינו

תעריף למטר. פר מטר.

מדובר בסדר גודל של קרוב ל-3,000 דירות, שיקיבלו כתוצאה מכך, הפחתה

בארנונה כתוצאה משיטת החישוב.

דבר נוסף שמוצע כאן, זה לגבי דירות מגורים. כל השטחים המרוצפים

והמקורים הצמודים לדירה-

יואל ישורון: רגע, מה שאת אומרת זה כל העיר?

שושנה שפר: המטר הראשון, יש לו השלכה רק לגבי דירות עד 40 מ' ואצלם יש הפחתה

כתוצאה משיטת החישוב. דירות קטנות.

דבר נוסף, אנחנו מדברים כרגע על שטחים מרוצפים מחוץ לשטח הדירה,

שלהם עד שני קירות. שטחים מרוצפים ומקורים – מוצע להפחית את התעריף מ-100% ל-50%. מדובר בדי הרבה דירות ויש לזה השלכה כספית רבה, כ-700 אלף ₪.

מבואת כניסה עד 5 מ', פטור מארנונה לחלוטין.

מוטי ששון: חבר'ה, אנחנו אישרנו את זה בצו המיסים ב-2006, גם לגבי פרגולות, גם לגבי מרתפים, גם לגבי מבואות. משרד הפנים לא אישר לנו את זה, לכן אנחנו מבקשים את זה פעם נוספת, גם בשנת 2007, בתקווה שיתנו יותר עצמאות לרשויות החזקות שבסמכותן להוריד, במקרים האלה, את הארנונה. כי אי אפשר לבוא לקחת מטר של פרגולה, ולהגיד זה שווה לחדר של חדר שינה. אי אפשר לקחת מבואה שיש קיר אחד והוא לא משמש לא למגורים, ואין בו פעילות אלא למעט בחודשי הקיץ, ועל דבר כזה להחיל אותו למטר השולי הגבוה.

לכן הדברים האלה הובאו. המועצה אישרה את זה, משרד הפנים לא אישר את זה – אנחנו מביאים את זה פעם נוספת.

שושנה שפר: כנ"ל גם פרגולה. פרגולה, טוב, אנחנו מפחיתים את החיוב ב-50% במקום 100%; מרתף בעבר חוייב ב-75% מהתעריף, מוצע היום לחייב אותו ב-50% מהתעריף.

אני רוצה להדגיש כאן, אם שמתם לב להצעה שהובאה אליכם, כל השינויים ששייכים לשנת 2007 בלבד, הם צבועים. כך שניתן לראות אותם בצורה מאוד מאוד ברורה.

עכשיו, למען עידוד יוזמות באיזור התעשייה, יש כאן הצעות לשנת 2007 שיש להם השלכה מאוד מאוד משמעותית לטעמנו.

קודם כל, הפחתה למתחמים לוגיסטיים ששטחם מעל 12 אלף מ"ר, יחוייבו ב-55 שקל - במקרים כאלה היה 170 שקל.

שירותי תיירות, מבנה לרבות השטחים הנלווים לו המצויים באיזור התעשייה, ששטחם מעל 1,000 מ' יחוייבו ב-101 שקל למ' במקום 177 שקל למ'.

על-מנת לעודד עסקים חדשים באיזור התעשייה, למעשה כל המתחם בין רח' המנור ורח' המלאכה – מוצע להעביר את הגושים והחלקות שבמתחם מאיזור א' לאיזור ב' וזה אומר הפחתה של 15%. מעבירים מאיזור לאיזור. יש בעסקים שני איזורים, אז ברגע שמעבירים מאיזור לאיזור, זה מתבטא בהפחתה של 15%.

עסקים ששטחם מעל 15 אלף מ"ר, שוב במטרה לעודד עסקים גדולים באיזור התעשייה, למעשה מוצע לעשות קבוצת חיוב נפרדת – עד 300, מ-300 ועד 15 אלף מ"ר, ומעל 15 אלף מ"ר, כל מטר יחוייב ב-55 שקלים.

יואל ישורון: מרכזים לוגיסטיים במטרים שעליהם מדובר בצו, כמה כאלה נמדדו עליהם?

שושנה שפר: כרגע אין, אנחנו מצפים שיבואו. המטרה היא לעודד.

מוטי ששון: אתה היית ביום שישי בבריתה של הבת של רועי, זה מרכז לוגיסטי גדול

מאוד, אנחנו רוצים להתחרות, לכן אנחנו הולכים ומציעים אלטרנטיבה לאותם יזמים, בתעריפים לא פחות אטרקטיביים מהאיזור הלוגיסטי הזה,

שנבנה באיזור של פרדסים - (מדברים יחד)

אגב, מה שמדברת שושנה, לתת הנחה לאיזור מרח' המנור מערבה, לא כולל את 'חצי חינם' לחלוטין. זה עסק מסחרי, מרוויח טוב, שישאר פה.

שושנה שפר: תעשייה, שוב מוצע להעניק הנחה משמעותית באיזור התעשייה, לשטחים

ששטחם מעל 20 אלף מ', וההנחה היא בשיעור 55 שקל במקום 100 מ', אבל מדובר על מ"ר מעל ה-20 אלף.

דבר נוסף שאנחנו כאן מציעים, מבקשים גם, מתקני תקשורת. מוצע לקבוע תעריף נפרד למתקני תקשורת, והתעריף שאנחנו מבקשים זה 287 ₪ למבנה ולקרקע 44 ₪.

צוברי גז – בעקבות ההלכות הפסוקות, אנו מציעים שצוברי גז, המיכלים של צוברי גז שנמצאים, למעשה, מתחת לאדמה, לחייב אותם לפי מבנה ולא לפי קרקע. וזה אומר, לפי תעריף עסק ולא תעשייה.

הדבר האחרון, ברשותכם, הייתי רוצה לציין כאן שני שינויים שהתחלתי לדבר עליהם, ושלא מופיעים ב-

- יואל ישורון : מתקני תקשורת זה לא כהטבה?
- שושנה שפר : מתקני תקשורת, לא. זה האנטנות, כל האנטנות האלה שפזורים בכל העיר. אז למעשה אנחנו כאן מציעים לחייב אותם לפי תעריף מכסימלי שמותר עפ"י עסק. בסה"כ לטעמנו הם רק מזיקים.
- שושנה שפר : תוספות ושינויים להצעת צו הארנונה שאינם מופיעים בהצעה :
1. העלאת שיעורי ההנחה שפורטו בתוספת הראשונה (מדובר על טבלת ההנחה הממוצעת לנפש) בשיעורים המכסימלים המותרים עפ"י התוספת הראשונה לתקנות ההסדרים במשק המדינה, הנחה בארנונה תשנ"ג – 1993. ושוב, כאן אנחנו מעלים את שיעורי ההנחות.
2. תיקון סעיף 10 להצעת הצו לשנת 2007 (נספח א', עמ' 15). סעיף 10(2) יימחק ובמקומו יירשם: "חניון שאינו בתשלום, בין מקורה ובין שאינו מקורה, אשר נלווה ומשרת נכס ציבורי הצמוד לו פיזית – 24.32 ש"ל למ"ר לשנה".
- יצחק וידבסקי : אני רוצה להוסיף רק דבר אחד, שכפי שהבנתים, גם מגב' שפר וגם מכב' ראש העיר, יש דבר מרכזי. על דירות קטנות עד 40 מ', כ-3,000 דירות, בעצם לא רק שאין את התוספת אלא יש הפחתה, כדאי לשים לב. הכוונה היא, לבוא לקראת האוכלוסיה שיותר קשה לה.
- אילן לוי : לא הצלחתי להבין איך החצי בא לידי מימוש.
- יצחק וידבסקי : אם תיקח את הצו המעודכן ל-2006 ואת הצו ל-2007 – לעומת המצב הקיים היום, לפני אישורי משרד האוצר והפנים - אם לא יינתן אישור, זה לא יתבצע, אבל זה במסגרת האישור של משרד האוצר והפנים.
- אילן לוי : מה עשית חישוב שמשנתה לטובתם?
- יצחק וידבסקי : זה נובע שאנחנו ביטלנו את השיטה שהיה מטר אחד עם תעריף גבוה ואח"כ מטרים עם תעריף קבוע. מתבטל התעריף הגבוה למטר הראשון, בדירות קטנות ההשפעה היא גדולה.
- פרט לזה יש סיוע גדול, כפי ששמעתם, לעסקים ותעשייה בקנה מידה גדול, וכולנו מקווים שהם יגיעו לעיר חולון. תודה.

מוטי ששון: אני פותח את הדיון. נתחיל לפי הסדר: יואל, רועי,
יואל ישורון: האמת, מי ששמע את גבי שושנה שפר (שאני מאוד מעריך) וגם את מסיבות העיתונאים של מוטי מדי שנה, כשצו הארנונה מועלה על סדר היום, נראה שכל המטרה של מסיבת העיתונאים בצו הארנונה, זה רק רפורמות, הקלות והטבות, מהפכות – לכל מאן דבעי. אבל נראה שזה לא היא. שתחת ההקלות שגם עליהם אני רוצה לומר משהו, מי שמסתכל גם על צו הארנונה בהצעה של 2006 שלא אושרה ולא אושרה ההעלאה החריגה, למעט מה שמוטי כרגע עדכן בישיבה לגבי 1.86 שלא ידעתי – נכון לישיבה הזו, ראש העיר ניסה להעלות ב-3, 5, ו-9% באיזורים א, ב ו-ג' בצו הקודם, והמטרה העיקרית לא היתה הקלות. זו היתה מטרה משנית. המטרה היותר דומיננטית, היתה להעלות את שיעור הארנונה מעבר לתקנות שבחוק ההסדרים. זה אנחנו שומעים בכל מסיבת עיתונאים.

הדבר השני שאנחנו שומעים, וזה קצת – מוטי, בטח אתה תעשה לי סדר עם זה – מאז שאני מכהן כחבר מועצה, לפחות (אולי אני קצת מגזים), אבל בכל שנה ושנה הטענה על אף כל ההעלאות שאנחנו מעלים, שאנחנו עדיין רחוקים מכל הערים. אני אומר, מה, עד כדי כך אנחנו רחוקים מכל הערים?

מוטי ששון: כן, כן,

יואל ישורון: אין לי הסבר. זה נראה לי קצת מוגזם.

מוטי ששון: יואל, קראת את הצו?

יואל ישורון: קראתי את הצו, אני קורא את הצווים של כל שנה ושנה. אני מכיר את הדיאגרמה.

מוטי ששון: אני אביא לך חוברת שהוציא מרכז השלטון המקומי-

יואל ישורון: אבל איך יכול להיות, מוטי. זה משנה לשנה, כמעט עשור, כל פעם אתה מעלה, אז רגע, אנשי המקצוע היו כאלה גרועים. לא הבנתי.

מוטי ששון: יואל, חוץ מהשנה הקודמת והשנה, שאישרנו, תבדוק את כל ה-13 שנים, כמה פעמים עשינו אישור חריג. הבסיס, עובדתית, אני מקבל צווי מיסים של ראשון, צווי מיסים של בת-ים,

יצחק וידבסקי: כב' ראש העיר, יש לגב' שפר את הנתונים ממשרד הפנים, שמראים שמטר משוכלל בחולון לעומת כל ערי הסביבה, אנחנו נמוכים. לא נתוני עיריית חולון אלא נתוני משרד הפנים.

יואל ישורון: גם מגורים ותעשייה?

מוטי ששון: כן, מגורי תעשייה אפשר לראות- (מדברים יחד) מגורים ותעשייה, עסקים, ראשון יותר זולה.

יוליה מלינובסקי: אנחנו יותר יקרים מכ"ס, מרעננה. לא צריך להשוות- אתה עושה כאילו עובדות מכיוון שלך. (מדברים יחד) יש נתונים שאומרים על זה שאנחנו יותר יקרים מכ"ס ורעננה.

מוטי ששון: יש לך הנתונים? תביאי. אולי תשכילי את חברי המועצה פעם אחת בדברים

שאת אומרת? אולי נראה שיש בסיס למה שאת אומרת? (מדברים יחד)

יואל ישורון: מוטי, אני זוכר שב-97 או 98 גדעון אשד מ'דיעות אחרונות' (יש לי עד היום את הטבלה), עשה איזה ציון משוכלל שנערך ע"י המרכז לשלטון מקומי, בין 191 רשויות אז, וחולון נתפשה כאחת הערים היקרות בנושא ארנונה.

(מדברים יחד)

מוטי ששון: יוליה, יש חוברת שהוציאה היחידה הכלכלית של מרכז לשלטון המקומי

בשנת 2000. השינויים מ-2000 בכל הרשויות אותו דבר, כי אז ועדת הכספים היא זו שמאשרת את הנתונים, את ההעלאות של הארנונה. אני אמסור לך את זה ואמסור לכל חברי המועצה, ואז תראי שאנחנו שם, בדו"ח ההוא, מופיעים במקום ה-40 כשלפנינו ראשון, גבעתיים, ר"ג, הרצליה, רעננה, רחובות.

יואל ישורון: כולל תעשייה?

מוטי ששון: יואל, אמרתי לך על מגורים. תעשייה אנחנו הכי זולים, אין מה לדבר בכלל. ראשון יותר זולה בעסקים. אנחנו גם במגורים באופן משמעותי, וגם בתעשייה. באופן משמעותי.

יואל ישורון: אז איך אתה מסביר שאיזורי תעשייה כמו הרצליה ורעננה שוקקים על אף מה שאתה אומר, על אף שאנחנו איזור התעשייה שלנו הכי נקי, של המטרופולין.

- מוטי ששון: יואל, אחד השיקולים - תראה, אתה מדבר בשנים האחרונות, יואל ישורון: לא, אני שומע את התעשיינים מוטי.
- מוטי ששון: אבל יואל אתה מתווכח עם הנתונים של משרד הפנים? תתווכח איתי שאני אומר דברים, למה אתה מתווכח על נתונים של משרד הפנים? זה של משרד הפנים ולא שלי. והנתונים של משרד הפנים אומרים לך באופן מובהק שעיריית חולון הכי זולה באיזור גוש דן.
- יואל ישורון: אז למה התעשייה בורחת? משהו לא מסתדר עם מה שאתה אומר.
- מוטי ששון: היה מיתון עמוק בשנים האחרונות. היה מיתון עמוק באיזורים שאתה מדבר עליהם. ברעננה, לפני 15 שנה ו-20 שנה התחילו להקים את התשתית של איזורי ההיי טק בהרצליה וגם ברעננה.
- כשאני נכנסתי לתפקיד, הלכתי לבקר בבניין של סלקום. הלכתי לבדוק אותו, 94' אני מדבר איתך, כשאיכלסו אותו כבר סלקום.
- עכשיו, על מה אתה מדבר? על זה שאנחנו נלחמים ומנסים להוריד את הארנונה, גם לפני שנה וגם השנה -
- יוליה מלינובסקי: אז מה עשית 12 שנה?
- מוטי ששון: תראי, כנראה שאת לא חיה בארץ, את לא יודעת מה קורה בתעשייה ומה שקורה - ההיי טק פשט רגל, ויש 600 אלף מ' בשנים האחרונות, של מבנים ריקים שעומדים. איזה יזם ילך לבנות, כשהוא יודע שהוא יכול לקבל את המטר הזה בחצי מחיר אם הוא והלך לבנות. מה הוא יעדיף? לקנות מבנה שעומד ולא להשקיע במבנה שבעוד שנתיים יהיה לו לקבל אשראי מהבנק.
- יוליה מלינובסקי: אז למה עכשיו, עם כל התוכנית ששושנה סיפרה לנו, אתה חושב שעכשיו ב-2006 זה יעזור ליזמים להגיע לחולון?
- מוטי ששון: אם היית בודקת את צווי המיסים, כל שנה אנחנו מנסים להוריד את התעריפים כי יש תחרות קשה מאוד בין הרשויות.
- חלק מהרשויות הבטיחו הבטחות שאין להם כיסוי, כולל רעננה שהבטיחו לה יזמים, הנחות, 7 שנים לא לשלם ארנונה. לא חשוב. יש להם בעיות עם משרד הפנים. הם יפתרו את הבעיה - לא יודע איך.

איקיאה שהביאו אותה לנתניה, עיריית נתניה תובעת במיליונים את איקיאה, ואיקיאה אומרת 'אני לא רוצה לשלם, אתם הבטחתם לי'. אבל משרד הפנים לא אישר להם. אז עכשיו הם במשפטים.

יואל ישורון: אבל רעננה זו לא הרשות היחידה שעושות את ההטבות האלה, שהם לא ישלמו-

מוטי ששון: אבל יואל, אתה לא מצפה ממני שאני אעשה משהו לא חוקי. לא, הם לא עושים מעשה לא חוקי.

יואל ישורון: אני אומר לך, יש תביעה. איקיאה מסרבת-

יוליה מלינובסקי: טוב, נגדך יש גם כן תביעה לגבי אגרת שמירה, אז יש תביעה נכון? **(מדברים יחד)** אז יש תביעות אבל הן לא תמיד זה יוצא נכון.

מוטי ששון: מה עניין שמיטה להר סיני, את יכולה להסביר לי?

יוליה מלינובסקי: זה מאוד קשור, כי אם אתה... תעשיה ואתה- אל תשכח לספר להם שיש אח"כ את האגרת שמירה. אל תשכח לספר להם שיש להם מס נוסף.

יואל ישורון: טוב, אני רוצה להמשיך. אני התעכבתי בנושא התעשיה.

אני בכלל רוצה לגעת בסוגיה של להעלות- למה לא להעלות? למה לא להישאר עם ההעלאה האוטומטית של 2.73. לדעתי לא צריך להעלות לא ב-1.12 ולא בכלל, מכמה טעמים.

קודם כל, לא שאני מצדיק רשויות שבמצב קשה, שמוצדק שהם יעלו. לא צריכים לקבל פרס על זה שהם נמצאים במצב קשה. אבל רשות חזקה מבחינה פיננסית, שוידבסקי בטח יאשר את זה, שמסיימת בשנים האחרונות – אני לא יודע, 5 או 6 שנים, 4 שנים – מסיימת את התקציב השוטף בעודף של בין מיליון ל-2 מיליון ומקבלת פרסים (אתה מקבל פרסים על העובדה הזאת), אני לא רואה שום סיבה להעלאות את המיסים נוכח הנתון הזה. זה אחד.

גם מה שאני אמרתי קודם, הנסיון להציג את חולון במשוואה של הערים בהן הארנונה היא כאילו ברצפה, אני חושב שהיא מוגזמת עפ"י מה שאני זרקתי מקודם, לגבי התחקיר שנעשה ב-97' בידיעות אחרונות, אני חושב שאגרת

השמירה שמשוכללת עם- ... מהארנונה עפ"י שטח הדירה, זה מס נוסף שאי אפשר להתעלם ממנו. התושבים חשים את זה בכיס.

מוטי ששון: אבל זה גם שירות נוסף.

יואל ישורון: אני גם על זה חולק.

דבר נוסף, אני מכיר את הטענה של ראשי רשויות, בטח אתה שומע את זה בפורום ראשי הרשויות, שמבכים שכל העול וכל המשא נופל על הרשויות בגלל שהממשלה זורקת מעמסה מעצמה אל הרשויות המקומיות.

אני לא חושב שהתושבים צריכים להיות שעיר לעזאזל במצוקת הרשויות, אפילו שהמצוקה היא מצוקה אמיתית.

אדרבא, שיקומו כל ראשי הרשויות והם יתקוממו נגד משרדי הממשלה. אין שום סיבה שהכיס של התושבים יהפך להיות קרדום שראשי הרשויות חופרים בו.

מוטי ששון: יואל, אתה יודע כמה משרד החינוך קיצץ ב- (מדברים יחד) 10 מיליון, אתה רוצה שילדים יחזרו ב-12 הביתה?

יואל ישורון: לא, אני מסכים עם מה ש-

מוטי ששון: מאיפה אתה רוצה שיביאו את הכסף? (מדברים יחד)

יואל, תקשיב, 10 מיליון שקל שקיצץ משרד החינוך, אתה צריך לתת מענה. אתה תסכים שהילדים יחזרו ב-12 הביתה?

יואל ישורון: לא, אבל-

מוטי ששון: אז עזוב, אז תעזוב, למה כל הדברים?

יואל ישורון: אבל אני לא מתווכח על הקיצוצים,

מוטי ששון: אני חייב לתת שירותים ברמה נאותה לתושבים. ברגע שמשרדי הממשלה

מקצצים בהוצאות שלהם והדרך הכי קלה מבחינתם, במקום לקצץ אצלם בבית שהממשלה אישית תעלה, הם משיתים את זה על הרשויות המקומיות.

אבל מה קורה? וכדי להתמודד עם הדברים האלה, אין לך דרך אחרת, אנחנו הכי יעילים במדינת ישראל, יואל, זה לא אליבא דמוטי ששון, אלא אליבא דחברת בי.די.איי. שזו חברה בינלאומית שהיא קבעה שחולון, עיר עם החוסן

הכלכלי ועם היעילות הכי גדולה בשירותים.

עכשיו, אני גומר מאוזן. זה שאני גומר ב-1.5 מיליון יותר, 1.2 מיליון, זה בדיוק שווי הפרס שאני מקבל ממשרד הפנים. אני מקבל את הפרס, את הכסף, בסוף דצמבר וזה נכנס למאזן של אותה שנה. אני עושה שמיניות באוויר, כדי לגמור את התקציב מאוזן.

אני לא מכיר אפשרות אחרת, כל החיים שלי עסקתי בתקציבים, אני תמיד יודע לגמור מאוזן. עדיף לגמור פלוס ולא להיות בגרעונות.

לכן השירותים שאנחנו נותנים, הם שירותים יעילים, אפקטיביים וזוכים להערכה גם מצד התושבים וגם מצד משרדי הממשלה.

לכן אתה יכול להתווכח איתי למה 1.12%. בסדר, זה נותן לי עוד 2 מיליון, עוד מרווח להתחיל להתעסק עם הנושא של האלימות. נתתי 2 מיליון שקל לאלימות – אתה יכול להתווכח איתי על זה.

יואל ישורון: לא, אני אומר שהארגומנטים שלך על הרשות החזקה, בסדר. אבל היא הנותנת, דווקא בגלל העובדה הזו אין הצדקה- אני לא סניגור, אני לא מסנגר- מוטי ששון: אני עכשיו אישרתי 2 מיליון שקל למלחמה באלימות, מאיפה אתה רוצה שאני אקח את זה?

יואל ישורון: אני סומך עליך, מוטי, שתעשה איזה שיכלול מאיפה להוציא את זה.

מוטי ששון: אז עשיתי שכלול, וזה ההצעה שלי.

יואל ישורון: והדבר האחרון, שמתקשר לטיעון הזה.

אתה אומר שהתושבים מרוצים. אני שומע, אני חושב שכל חברי המועצה, הם חשים שהעול של המיסים כבד והם מסתכלים וצופים שמס הארנונה עולה, אגרת השמירה מכבידה עליהם ואני לא חושב שמצבם של התושבים נעשה טוב יותר. אני לא חושב שמימדי העוני פחתו, אני לא חושב שמספר החד-הוריות פחת ולא מספר הקשישים – לא- כנ"ל הם גם לא פחתו.

מוטי ששון: מה עניין? האוכלוסיות האלה משלמות?

יואל ישורון: גם אם יש הנחות-

מוטי ששון: תראה מה שאומרת לך שושנה: עד 40 מ' – האוכלוסיות החלשות, מורידים

להם את הארנונה. **(מדברים יחד)**

יואל ישורון: וראש העיר, פרק ב', אני לא רוצה להיכנס לנבכי ההצעה. אני חושב שגם חברי מועצה מנוסים צריכים ללמוד את זה די טוב, כדי לשלוט- גם לקרוא את 2006 ו-2007 ולראות איפה נעשו השינויים. אני חושב שההצעה שלי, אני מקווה שהיא מקובלת על חלק מחברי המועצה, אני מקווה שגם הקואליציה – ששיעור ההעלאה יהיה 2.73 עפ"י התקנות ולא מעבר להם.

רועי כהן: קודם כל אני אפתח באיזה הצעה לסדר. אנחנו נמצאים פה באיזשהו אולם שהוא סממן של המדינה, וחסר פה כמה סממנים – גם סמל המדינה, גם תמונה של רה"מ, **(מדברים יחד)** אנחנו קיבלנו חוזר ממשד הפנים לגבי כל משרדי הממשלה, שצריכים לשים בכל זה- **(מדברים יחד)**

מוטי ששון: רועי, מי ששולח את התמונות זה משרד הרה"מ או משרד ההסברה. שלחו לנו קרוע והבטיחו לשלוח אחר. הם שולחים את זה. ההערה במקומה.

רועי כהן: אני אתייחס להצעת ה- הגזברות יצאה בארנונה בכמה מישורים. קודם כל במישור של להעלות כמה שאלות שיש לי, וגם מספר תהיות. אני, בניגוד לאחרים, לא נכנס לדיאגרמות והסטטיסטיקות, אלא לעובדות. העובדות בשטח, מה ההשלכות בפועל של העלאה בארנונה. וכמו שיואל ציין, אנחנו, חברי המועצה, שומעים את האזרחים הפשוטים, אלה שנמצאים ברחוב; אנחנו שומעים את בעלי העסקים הקטנים בחולון, שקורסים, ואנחנו היום באופן סמלי, הייתי שותף לאסיפה של התארגנות בעלי חנויות ברח' סוקולוב, שרוצים לחקות את מה שקרה בדרום ת"א בנושא של האכיפה של הפקחים והחניה, מצוקת החניה, אכיפה של הפיקוח העירוני. הם הגיעו למצב של אל-חזור. כלומר, אין להם מה להפסיד יותר ברמה כזאת, שזה או לסגור את העסק שלהם, או להילחם בעור שיניהם כדי להמשיך ולהביא פרנסה. ואנחנו באים פה היום, כל חברי המועצה, ונכנסים, כמו שאומרים ברוטאלית, לכיס של כל אחד ואחד מתושבי העיר חולון. והשאלה, האם יש

לנו את היכולת המוסרית והמצפונית, לעשות את זה.

ואני אגע בכמה נקודות שאני חושב, שיצביעו על זה שאין לנו.

קודם כל מה מטרת ההעלאה היום. היום אנחנו יודעים שתקציב עיריית חולון הוא מאוזן, ולעיתים גם בעודף. אני בדקתי בשנה שעברה את ספר התקציב, והיה פה דיון ואני חושב שכל חברי המועצה הביעו את דעתם, אבל מי שהתבונן, לא ראה איזושהי תוספת שירותים מיוחדת לתושב.

וגם אם היתה תוספת, התוספת הזאת לוותה באגרה חדשה, אגרת שמירה. כלומר, גם אם אתה מדבר שבעריית אחרות- אנחנו עדיין נמצאים יותר נמוך ברמת הארנונה – העיריות האחרות, תדע, שהם נותנים שירותים של שמירה ובטחון בתוך הארנונה שלהם.

מוטי ששון: רועי, למה אתה סתם אומר דברים שאין להם כיסוי? יש חוק. כולם אימצו את החוק הזה ומעבירים את זה למשרד הפנים.

רועי כהן: ובינתיים לא קיבלו אישור,

מוטי ששון: למה אתה אומר? יש המון רשויות שקיבלו אישור.

רועי כהן: אני יודע על עיריית ראשלי"צ שהיא הפסיקה את האגרה, ובינתיים ממשיכה לתת את השירות.

מוטי ששון: אתה רוצה שאני אתן לך דוגמא על ראשון?

רועי כהן: תן לי לגמור, תאמין לי, יכול להיות שאני מדבר- אני באתי עם הנתונים אחרי שישבתי במשך- הגיעה אלינו ההצעה הזאת, היה לנו זמן ללמוד אותה, היה לנו זמן להתייחס.

אני היום באתי להציג כמה שאלות וכמה תהיות.

הנושא הזה של האגרת שמירה, צריך לקחת בחשבון כל זה, שזה מס נוסף, וגם בהצעת החוק, חוק העזר, אני עמדתי על זה ואני חושב שגם ליפא יגיד, שהמשמעות של האישור של החוק, זה הטלת מס נוסף על האזרח. המס הנוסף הזה הוא מס השמירה, שהוא נגבה בנפרד. הוא לא קשור לארנונה והוא לא קשור לשירותים שהארנונה נותנת.

תקציב העירייה בנוי על איזושהו רף שירותים מסויים שהעירייה אמורה לתת

לתושבים. אני בא ושואל פה, גם בקול רם ומקווה לקבל תשובה, איזה שירותים נוספים נוספו לתושבי חולון במהלך השנים האחרונות? אנחנו רק רואים ההיפך, נגרעים שירותים מהתושבים. אם זה ההפרטה של המתנ"סים, החוגים היום קשורים למתנ"סים ויש תשלום בנפרד; אם זה התרבות והפנאי, שהיום תושבי חולון נאלצים לשלם מחיר מופרז כדי לצרוך את השירותים של התרבות והפנאי, גם בתיאטרון חולון, גם בבריכות, גם במוזיאון הילדים, גם בכל מה שעיריית חולון מעניקה.

בנוסף, יש חוק במדינת ישראל שנקרא חוק הגימלאים, הוותיקים, שהוא בכלל לא מקויים בעיר חולון, וזה איזה שירות שהעירייה מחוייבת עפ"י חוק לתת אותו. אין להם 50% הנחה בתיאטרון, אין להם 50% הנחה בסיפריות, וזה כל הדברים האלה מגובים בנתונים שהבאתי לפתחה של המועצה. אין 50% במתנ"סים.

הדברים האלה רק מצביעים שאנחנו הורדנו שירותים לתושבים, ומנגד ברוב חוצפתנו, באים ומבקשים מהם עוד כסף.

עכשיו, אם היה תוספת שירותים, אף אחד פה לא היה מתווכח. היה בא ואומר 'תשמע, נתתי לך עוד X בגלל זה אני רוצה עוד Y'. אבל מנגד אנחנו מורידים את השירותים ומבקשים עוד כסף.

עכשיו, גם במצב היום – ואני שמח לזה, אין אינפלציה. כנראה שתהיה אינפלציה מאוד נמוכה או שלא תהיה בכלל. המדד יהיה או שלילי או שיעמוד על-אין גם שיעור אינפלציה שעולה. מדוע ההעלאה הזו מגיעה בשעה שכל הציפיות שבכלל לא תהיה עליה באינפלציה? וגם הטיעון הזה, שיש איזשהו אינפלציה, גם היא לא עומדת לזכות העירייה.

דבר נוסף, דו"ח מבקר העירייה, הצביע שאין שירותים כלל במחלקת הקליטה. שהמקום הפך להיות איזשהו מקום שמארגן טיולים וביקורים בימית 2000' ואתם גם אימצתם פה את ההמלצות ואימצתם פה את זה. כלומר, גם שירותים לעולה – אני לא רואה איזה בשורה לעיר חולון, מבחינת שירותים לעולה, שירותים לקשיש, שירותים לנוער – מחלקת קידום הנוער,

רק בהצעת התקציב האחרונה קוצצה ב-30%.

עכשיו, אני בא ואומר, אנחנו פה חברי מועצה. מחר אנחנו נראה- הרי יאשר את זה. אני בטוח שגלל שיש לך קואליציה, אתה תאשר את זה. אבל אני רוצה לשאול את חברי המועצה, מחר כשאתם תרדו לרחוב, תפגשו את השכנים ותפגשו את הזה, מה אתם יכולים לבוא ולהגיד להם, מה נתנו לכם בתמורה להעלאה? אני אומר לכם שאני – ואני נפגש עם המון אנשים – לא יכול להגיד להם שאני נותן להם משהו בנוסף, בתמורה להעלאה.

עכשיו יש לי כמה שאלות. בשנת 2006 היתה תוספת של 3% מעבר ל-3.8%. לא ניתן אישור עד כה, למרות שאתה מצביע על משהו שכן יש אישור. אני רוצה לשאול, איך אפשר לאשר את 2007 על בסיס 2006 המעודכן, אם עדיין אין אישור ל-2006? האם מבחינה חוקית אפשר לאשר הצעת תקציב-

יצחק וידבסקי: אתה מבקש פה העלאה של 3%, כרגע ההצעה המונחת בפניה היא פלוס 3% - אותם 3% שאישרתם-

רועי כהן: אבל היא מתבססת על ה- כתוב פה, (מדברים יחד)

יצחק וידבסקי: תקשיב, ב-2006 אישרתם 3%. עדיין אין לך את הנייר המאשר את זה. עקב כך שאנחנו לא רוצים להסתמך על זה, אנחנו מבקשים את אותו אישור של 3%.

אומר לך כבי' ראש העיר, כנראה מתוך זה יאשרו לנו 1.86. אין העלאה כפולה, אין העלאה יותר מ-3% בכל מקרה. לא יאשרו את 1.86, אז נבקשה העלאה של 3%. יאשרו – נבקש העלאה של 1.12%. זה במישור הטכני.

רועי כהן: מה שיעור המס שנגבה מהתושבים בפועל, בשנת 2006? האם לפי השיעור המעודכן שעדיין לא אושר?

יצחק וידבסקי: אם עדיין לא אושר – לא נגבה. ברגע שיאושר, נגבה.

רועי כהן: כיום לא נגבה ב-2006, לפי השיעור שאנחנו ביקשנו?

יצחק וידבסקי: נכון. (מדברים יחד)

רועי כהן: דבר נוסף, אמרתם שיש התייחסות בנושא של עד 40 מ' ראשוניים-

יצחק וידבסקי: לא הדגשנו את זה, אבל הנתונים קיימים ומה שאמרנו, זו העובדה.

רועי כהן : אתה טוען שיש בעיר חולון 3,000 דירות של 40 מ' -

יצחק וידבסקי : כן.

רועי כהן : אתה יכול לציין איפה ה-3,000 דירות האלה?

יצחק וידבסקי : זה נתונים סטטיסטיים, (מדברים יחד)

יצחק וידבסקי : זה נטו נטו. זאת אומרת, ברוטו זה יכול להיות דירה של 50, אבל נטו זה דירה של 40.

רועי כהן : אם אפשר, להציג בפעם הבאה בהצעת זה, את החלוקה של הדירות ברחבי העיר חולון, לפי המדרג של כל החלוקה. אם אתה אומר שיש 3,000 דירות עם 40 מ' זה דבר שנשמע לי תמוהה,

יצחק וידבסקי : תוכל לקבל את ה- זה לא תמוה, זה עובדה-

רועי כהן : לגבי העלאת הארנונה, אני בא ואומר, כיום העלאת הארנונה חייבת להגיע בד בבד עם שיפוץ שכונות, עם החלפת המרצפות ברח' סוקולוב, עם מתן שירותים נוספים בנושא רווחה, בנושא קידום נוער, ולכן אני בא ואומר, חברי המועצה יש להם איזשהו אחריות מוסרית ואיזשהו שליחות ציבורית ואני מבקש מכל אחד ואחד, באמת, להידבק להצעה כמו שיואל אמר, להידבק למה שהתקנות קובעות, ולהעלות את ההצעה בהתאם לתקנות. תודה.

עמוס ברנס : אני פניתי לנתי במשך השנה ולא היה לי תשובה, לא היה לי למי לגשת לגבי זה, המחסנים של 'כתר פלסטיק' לא ציינו אותם, והחברות שעושות את המדידות מחייבות אותם בארנונה –

גדי וקס : אבל למה אתה מעלה מקרה פרטני?

עמוס ברנס : לא, לא, זה הרבה מקרים.

גדי וקס : גם אני יש לי כמה אנשים שפנו, אז מה, אני אעלה אותם פה? (מדברים יחד)

מוטי ששון : גדי, אני פעם ראשונה שומע את זה. לא יודע, אתה צודק, תן לשמוע אבל.

עמוס ברנס : מחסנים לא קבועים, לכבודך אדון גדי, פניתי למחלקה ש- אם זה לנתי ואם זה לשאר האנשים שם,

מוטי ששון : עמוס, אני פעם ראשונה שומע את זה. אם אתה רוצה שנתייחס ברצינות לנושא, תעלה את זה בפני ואני אבדוק לך את זה.

- עמוס ברנס : סליחה, אבל אם היום אתה מחייב גביה על-
מוטי ששון: מה זה קשור אבל, יש צו מיסים כרגע, יכולת להעיר עוד קודם. אני פעם ראשונה שומע את זה במועצה, למה לא הערת? (מדברים יחד)
- זה לא רלוונטי כרגע. עמוס, אתה רוצה שיתייחסו ברצינות, בבקשה תעלה את זה באופן- אתה יודע, יש לך אינסטנציות להעלות את זה, אתה יכול בפני ההעלות, אתה יכול לדבר איתי. אני אבדוק את הסוגיה הזאת.
- אתה רוצה כרגע להעלות נושא, שאף אחד מחברי המועצה לא מכיר ולא מודע לו, ואתה רוצה לקבל החלטה. לא תהיה פה החלטה בנושא הזה. תעלה את זה באינסטנציות האחרות.
- יוליה מלינובסקי : אם עמוס מעלה כזה שאלה-
מוטי ששון: הוא לא מעלה שום דבר. הוא שאל שאלה ואמרתי, זה יתועד במקום אחר ולא תלמדי סניגוריה עליו, תדברי בתורך תגידי לי מה את רוצה להגיד.
- יוליה מלינובסקי : יופי, אנחנו בגן ילדים. חבל, זה פספוס של שנה. או.קיי. אני אדבר בתורי, כבוד ראש העיר-
מוטי ששון: את אפילו לא יודעת מה הוא אומר, כבר את יודעת שזה פספוס של שנה?
יוליה מלינובסקי : אני מבינה שיש עם זה בעיה, וגם גדי יודע,
מוטי ששון: מה הבעיה?
יוליה מלינובסקי :הבעיה שיש מחסנים ועל זה מחייבים ארנונה, יש איזשהו בעיה-
מוטי ששון: מחסנים לא מחייבים ארנונה?
עמוס ברנס : סליחה, מחסנים של כלי גינה, למה שיחייבו עליהם ארנונה?
מוטי ששון: סליחה, יש צו-
עמוס ברנס : אז אני שואל ורוצה תשובה. זה לא תשובה 'לא רוצה לענות, לא יודע',
מוטי ששון: אני לא אמרתי שאני לא רוצה לענות. (מדברים יחד)
- הוא העלה נושא מסויים, אמרתי לו זה לא הפורום להעלות את זה. (מדברים יחד)
- יוליה מלינובסקי : אז יש לי כמה שאלות. לצוות המקצועי, באמת, אני יודעת שזה אנשים שיודעים את העבודה שלהם בצורה בלתי רגילה ואנשים מצויינים ביותר, יש

לי שאלה לכבי ראש העיר.

בכל ההקלות לגבי איזור תעשיה, לגבי תעשיה בכלל, למה זה בא רק עכשיו?
אם אני לא טועה, זה שנה ה-13 שאתה מקיים את התפקיד של ראש העיר.
אז היה ברור שהתעשיה זה מקור הכנסה, היה ברור שצריך לפתח את זה.
היה ברור עוד לפני 12-13 שנה שזה צריך איכשהו לעודד את התעשיה,
ולהביא אותם לחולון. אז היום אנחנו התעוררנו. בעצם השאלה היא מאוד
מאוד פשוטה: למה רק עכשיו?

מוטי ששון: שאלה פשוטה. אם היית קוראת את צווי המיסים האחרונים והיית קוראת
אותם, היית רואה שזה מופיע שם גם כן.

יוליה מלינובסקי: אני זוכרת שנה קודמת היה,

מוטי ששון: לפחות שלוש שנים זה מופיע, ומשרד הפנים לא מאשר. מה לעשות?

יוליה מלינובסקי: טוב, לכל פספוס יש הסבר, שזה היה כך. בסדר, אני רק מקווה מאוד שזה
באמת יעבור, ואנחנו אפילו עם הפספוס ובאיחור הזמן, נוכל להביא לכאן
לחולון לפחות משהו כמו בימ"ש, כמו-

משה רינת: יוליה גם אם זה יעבור ולא יאשרו לנו, לא יהיה לזה ערך. כי גם לא אישרו לנו
בעבר. מה אפשר לעשות?

יוליה מלינובסקי: כאשר רוצים, מפעילים קשרים, מאשרים דברים, עזוב משה. אתה יודע
את זה לא פחות טוב ממני, אפילו יותר טוב.

עכשיו, אני אומרת לך מילה שאני אדאג להעביר לך ללשכה נתונים לגבי
הנטל התשלומים בחולון יותר יקרה מכ"ס ורעננה. ואם אני אביא לך אותם
נתונים, אני מבקשת ממך בבקשה לפרסם את זה, כי זה באמת ככה. היום
משפחה בחולון בחודש, משלמת יותר מאשר ברעננה ובכ"ס, ואין מה להשוות
בערך של הערים הללו והעיר שלנו וגם היקף האוכלוסיה ששם האוכלוסיה
יותר מבוססת.

מוטי ששון: תבואי אלי, אני אתן לך נתונים של מרכז שלטון מקומי, של היחידה
הכלכלית,

יוליה מלינובסקי: בסדר, אני אביא לך גם את הנתונים שלי ואז אנחנו נשווה.

עכשיו, אתה שאלת מאיפה כסף לשירותים, לחינוך,

דקלה צדוק: פסטיבל אישה, מוטי.

יוליה מלינובסקי: כן, תתפלאי לך כמה זה עולה, את יודעת? זה הרבה כסף. וגם הפסטיבל

הזה שיהיה ב-30 בחודש במדיטק, שאני מאמינה שכולכם מוזמנים לשם.

אז כאשר בבית יש חוסר בכסף, אז בודקים ועושים סדר עדיפויות. אפשר

להעלות מינוס בבנק ואפשר לחיות עם מה שיש. אז מבטלים מהטיולים, לא

הולכים למסעדות – אותו דבר עיר. עיר זה כמו משק בית. אז מבטלים דברים

הללו ומשקיעים בחינוך, בבניה, בנקיון וכו' וכו'.

אז גם כן, אי אפשר לעשות רק דברים יפים וכאלו שזה חשיפה לציבור

ולעיתונות ולתקשורת, וביחד עם זאת שהדברים האלו זה בעצם מהכיס של

התושבים.

ועוד דבר, אני ראיתי עכשיו על יד העירייה, שלט שהעירייה- שחולון בעצם

זכתה בפרס יפה לישראל, מאוד יפה, נחמד. אפילו אני גאה. אבל השאלה,

שאותה ועדה היתה כאן בחולון-

מוטי ששון: יוליה, זה הכל מוקלט,

יוליה מלינובסקי: מצוין. אני גאה שאני גרה כאן בחולון, שאני מכהנת כאן כחברת מועצה,

אבל השאלה שנשאלת, אם אותה ועדה שהיתה כאן בעיר, ממועצת ישראל

היפה, היתה בגיסי כהן ובתל-גיבורים? או שבעצם הסיור שלהם נגמר באיזור

מדיטק וקניון חולון?

דקלה צדוק: תשאלו אותם, הם קובעים את הפרס.

יוליה מלינובסקי: דקלה, את לא סניגורית שלו.

דקלה צדוק: אני סניגורית של העיר הזאת.

מוטי ששון: אני יודע שזה עולה לך בהרבה כאב לקרוא את הדבר הזה, אבל אני רוצה

לומר לך שיש ועדה, יש שתי ועדות-

יוליה מלינובסקי: לא, זה מאוד יפה, זה מאוד נחמד, אבל אני שואלת שאלה.

מוטי ששון: אני עונה לך. את רוצה לשמוע תשובה? שתי ועדות של המועצה לארץ ישראל

יפה עם שופטים שהם לא תושבי חולון,

יוליה מלינובסקי : מה זה קשור?

מוטי ששון: אני עונה לך, את לא מבינה. זה לא תושבי חולון, הם באים כל אחד מהעיר שלו. מאיפה הוא נכנס לעיר, אני לא יודע. אני לא יודע גם מאיזה ערים הם. הוא יכול להיות מבת-ים, יכול להיות מראשון, יכול להיות מת"א, יכול להיות מרמלה.

אני רוצה להסביר לך, כי זה כואב לך, אז אני רוצה-

יוליה מלינובסקי : זה כואב לי, כי אני –

מוטי ששון: כואב לך שקיבלנו את דגל היופי. אני יודע, הרבה דברים כואבים לך. אבל אני מנסה לעזור לך לפחות בדבר הזה, שלא יכאב לך. כי בסה"כ את חברת מועצה ואני צריך לדאוג גם לכאב שלך,

יוליה מלינובסקי : סה"כ אתה ראש העיר,

מוטי ששון: נכון, ואני צריך לדאוג גם לך כי את תושבת שמשלמת ארנונה, גם בטחון את משלמת.

אני רוצה שתביני דבר פשוט. היה שלב סופי, בשלב הסופי עלו ארבע רשויות. את מירב הנקודות קיבלה העיר חולון. הגיע עוד צוות שיפוט, אני לא יודע מאיפה הם, אין לי מושג מאיפה הם. אני אפילו לא מכיר אותם.

עמוס ירושלמי: שיבואו (מדברים יחד) כל השופטים האלה, שיראו איך אנשים מתחננים לאוכל, מה אתה מספר להם סיפורים?

מוטי ששון: מה זה רלוונטי? (מדברים יחד)

עמוס ירושלמי: אתה דמגוג אתה, (מדברים יחד)

בוא אני אקח אותך למקומות, (מדברים יחד) תראה את מה שאני רואה, (מדברים יחד)

מוטי ששון: מה זה רלוונטי מה שאתה מדבר? אתה אף פעם לא מדבר לעניין בישיבות. עכשיו אתה יכול לדבר על ארנונה.

עמוס ירושלמי: אתה מוכר לאנשים לוקשים פה, אתה מוכר אוויר ל- (מדברים יחד)

מוטי ששון: הצוות השני גם היה בחולון וגם נתן את מירב הנקודות לעיר חולון. מה אפשר לעשות? זה מה שהם קבעו.

עכשיו, כל ראש עיר, יוליה, יש לו סדרי עדיפויות שלו. יש תושבים ומה לעשות שאני נפגש עם תושבים, ולא רק אתם. אני נפגש עם הרבה מאוד תושבים והם מביעים שביעות רצון גדולה מאוד מחולון, ויש נתונים שהתפרסמו – לא על-ידי – התפרסמו נתונים שהתפרסמו, ע"י הלשכה המרכזית, מה מידת שביעות הרצון של אנשים מהעיר שלהם. מה אפשר לעשות שאת לא מייצגת? ואני לא נכנס לוויכוח, אני רק עונה לך, לכל אחד שיושב כאן יהיו לו סדרי עדיפויות שונים. ויש לו תקציב והתפקיד שלו- והוא יתן, והוא צריך לרצות את מירב התושבים שיש לו. נקודה.

יוליה מלינובסקי : עכשיו, אני אקח על עצמי משימה, אני אעשה סיבוב בעיר עם המצלמה, באותם איזורים המפורסמים, גם את העכברים וגם את החולדות באיזור דב הוז,

מוטי ששון: תלכי, תלכי, אני יודע שזה כואב לך, אולי זה ירפא את הכאב שלך, ותשלחי גם למועצה-

יוליה מלינובסקי : ואני אשלח את זה, (מדברים יחד) ואני רוצה לשאול על סמך מה- מוטי ששון: מה יש לך להגיד על צו הארנונה?

יוליה מלינובסקי : כי ברגע שאנשים משלמים כסף, הכסף הזה צריך ללכת לשירותים, נכון? באותו ג'סי כהן ותל גיבורים ונאות רחל ודב הוז, הם משלמים בדיוק אותו כסף אז אני לא מבינה את הסדר עדיפויות בעיר. אני לא מבינה למה הכסף לארנונה הולכים לדברים אחרים, ואם אתה טוען שאין כסף, אז צריך לבטל דברים אבל לא לבטל את השירותים לאזרח, לתושב.

ובעצם דבר אחרון. דיברו כאן עכשיו הרבה, גם יואל, גם רועי, על האגרת שמירה. אז זה כן מס נוסף ואני אומרת כאן לכולכם וגם בטח אתה יודע, ב-12 לאפרייל יהיה דיון בבג"צ, ואני מאוד מאוד מקווה שאנחנו נקל לתושבים את החיים בחולון, וזה יבוא לידי ביטוי בבימ"ש.

מוטי ששון: אני מאוד שמח שאת דואגת לתושבים.

יוליה מלינובסקי : דרך אגב, כן, אנחנו-

מוטי ששון: מותר להיות מופתע גם.

יוליה מלינובסקי : ודבר אחרון, כל ההתנהלות הזאת בעיר, כל הארנונה, כל העליות האלה, כל הסדר עדיפויות בעיר ואיך אתה מחזיק אותם, ובכאילו אתה מחזיק אותם, זה שקר אחד גדול. כי כל ההתנהלות שלך, הכיוון שלה רק להראות דברים שכאילו הם קיימים. אתה יודע, כמו תפוח עץ, מבחוץ הוא יפה, מבפנים הוא קצת מקולקל. אז זה בעצם איך העיר שלנו.

מוטי ששון: טוב שאת במיעוט בעיר, ותושבים לא חושבים כמוך.

עמוס ירושלמי: קודם כל, מכל הדיבורים ששמעתי פה, והיו הרבה דיבורים שחלק מהם היו לי על הלשון וכאילו גנבו לי את המילים, אבל בכל זאת אני רוצה לספר לכם שהיום הייתי באחד ממועדוני הקשישים, הגימלאים או החולים במרכז חולון. ומתברר שהמקום עובד יפה, אבל יש בעיה אחת, שאין מקום לאנשים שמגיעים מבחוץ. מבחוץ, מהעיר חולון, שרוצים להגיע, אין להם מקום. הם לא יכולים להיכנס. פשוט אין מקום. חס וחלילה מחכים שמישהו ימות, שהם יכנסו במקומו. או שיכנס לבי"ח ולא יחזור. וזה באיזשהו מקום, אני שומע עליות ועיר מפותחת ועם מתנות ופרסים וכל זה, ואדם מסכן שבעצם אין לו כלום בבית, הוא חי מתרופות והוא רוצה להגיע למועדון, הוא לא יכול להגיע לשם בגלל שאין מקום. והוא לא יכול לנסוע בכמה אוטובוסים. בקושי הוא מגיע, הוא צריך להיות בקרבה של המקום הזה. הוא לא יכול להיות רחוק.

אז זה באיזשהו מקום כאב לי, וראיתי את זה, אמרתי לעצמי: או.קיי. היום מעלים את המיסים, אז בוא נראה לאן זה יגיע.

מעבר לזה, העיר עפ"י כל העיתונות, עפ"י מקומות שאני רואה, מתפתחת יפה, באמת, אין מה להגיד. אבל יש הרבה מאוד מקומות שהם מאוד מאוד מוזנחים. יש מקומות, בגיסי כהן למשל, שאני נמצא שם הרבה בשנה הזאת, אתה לא יכול לעבור שם בכביש. סכנת נפשות. הגנים לא מפותחים.

גם במרכז חולון, על יד ארגמן, המקום נראה גועל נפש. ממש. חול עם כל מיני נמלים בפנים.

מוטי ששון: תגיד על מה אתה מדבר?

עמוס ירושלמי: זה ברח' אילת, הפנימי של אילת, יש שם מקום שהנדנדות מכוסחות, סכנה לעלות עליהם. כל המקומות האלה, לא רואים אותם למה הם פינות נדחות. אתה הולך על האיזור של המדיטק והסביבה ואתה מיפה אותו וכל הכבוד, המקום נראה יפה. אבל תן לעוד מקומות שיראו ככה, לא רק שם. זה לא רק שם. זה לא חולון – אתה ראש עיר של כל חולון, לא של חלק קטן מחולון.

מוטי ששון: רק אתה לא מסתכל על תקציב הפיתוח,

עמוס ירושלמי: אני יודע מה שאני מדבר, אני-

מוטי ששון: מה אושר בתקציב הפיתוח על ג'סי כהן, על תל גיבורים – חבל, אתה מדבר בלי לדבר איתם,

עמוס ירושלמי: לא בלי לדבר. אני יכול לקחת אותך ולהראות לך, אתה רוצה תמונות – אני יצלם אותם ואני אביא לך.

מוטי ששון: בתקציב שאתה הצבעת נגד, היה פיתוח גם בג'סי כהן וגם בתל גיבורים.

עמוס ירושלמי: ברח' אילת, אני אראה לך נדנדות שסכנה לעלות עליהם.

מוטי ששון: אז תתקשר למוקד 106, תדווח שיש מתקן- כמו שאני עושה.

עמוס ירושלמי: עשר שנים אחרונות אותם חולות ואני לא יודע מה אתה יודע, אבל ילדים נהיים חולים מהחולות האלה. זה סכנה.

מעבר לזה, יש הרבה ערים בישראל שיש את הנושא שהוא מאוד מאוד חשוב, טיפול מונע לילדים במרפאות שיניים. ויש פה הרבה ילדים שסובלים מזה, ובאים אלי הורים ומבקשים, איך אפשר להגיע- הם מגיעים לרווחה, אין תקציב, אין תקציב.

אז אם אתה מעלה ואתה מראה את העיר כל כך יפה, כל כך נהדרת, ממש

הכל יפה. 'ימית 2000' ילד צריך לשלם 75 שקלים?

מוטי ששון: למה אתה סתם עם הדמגוגיה שלך? **(מדברים יחד)**

עמוס ירושלמי: למה דמגוגיה, זה המחיר. ככה זה עולה.

מוטי ששון: אתה ממשיך עם הדמגוגיה שלך. אתה יודע-

עמוס ירושלמי: ככה זה עולה. אל תספר לי עכשיו יש הנחה ויש זה.

מוטי ששון: 35% ילד חולוני מקבל הנחה,

עמוס ירושלמי : כמה משלם היום, כילד, כמה משלם?

מוטי ששון: 35% פחות.

עמוס ירושלמי : כמה זה?

מוטי ששון: כן, ואתה יודע ש'ימית 2000' פרסם את זה ברבים. קיבלת את התשובות,

תמשיך בדמגוגיה שלך.

עמוס ירושלמי : לא, לא קיבלתי תשובות.

מוטי ששון: קיבלת ומתפרסם בכל מקום. כולל השבוע, אתה תראה בעיתון 'השקמה'

שיש 40% הנחה לילדי חולון.

עמוס ירושלמי : אולי בחורף זה ב-35%

מוטי ששון: מה הקשר? ילדי חולון, הוציאו להם כרטיס תלמיד וקיבלו 35% הנחה.

תקרא את הפרסומים.

עמוס ירושלמי : כמה אני משלם? עזוב אותי מאחוזים. כמה אני משלם,

מוטי ששון: תלמד, אני אלמד אותך מתמטיקה?

עמוס ירושלמי : אתה אלוף בחשבון, אני רוצה לדעת. אתה כל החיים שלך התעסקת עם

כספים והיית אלוף דברים כאלה.

מוטי ששון: תמשיך. קח מחשב קטן תעשה לך את החישוב.

עמוס ירושלמי : עכשיו, אני אומר, יש ילדים שלא יכולים להיכנס למתנ"סים, לא יכולים

להתפתח. אתה יודע מה, אני אקח אותך לבי"ס (אני לא רוצה להזכיר את

השם פה), לא בגיסי כהן, שילדים בכיתות א' לא יודעים קרוא וכתוב. אתה

יודע? אתה יודע למה, למה לא משקיעים עליהם. אין מי שישקיע עליהם, אין

מי שיטפל בהם. וזה לא מעניין אף אחד. זה- איך אומרים? אחרי המבול.

העיקר שהעיר תראה יפה והכל יהיה בסדר.

גדי וקס: מה, מורים לא טובים? מה?

דובר: הוא מציג לך נתון שהוא רואה.

גדי וקס: מה? זה לא נתון שהוא רואה, זה או שהוא מקבל איזשהו-

מוטי ששון: גדי, תענה לו בתורך. תענה לכולם בתורך.

עמוס ירושלמי : גדי, אולי תשב במקום מוטי ותתחיל לדבר איתנו?

אילן לוי: אני חייב להגיד לעמוס, שבאמת אני מעריך אותו ואני חושב שהוא עושה יותר מכולנו למען התושבים ובשבילי הוא החבר מועצה מס' 1. אבל יש מקרים ספציפיים כמו שאתה אומר, תקרא לי, תקרא לעמוס, לרועי – תגיד לנו אי-ב', נבוא למוטי, נהפוך לו את השולחן, נגיד לו 'מוטי פה אתה חייב לעשות משהו דחוף'. יתהפך העולם והוא יעשה. (מדברים יחד)

עמוס ירושלמי: לפני כמה חודשים אני פגשתי את מוטי במדרגות, אני לא יודע, אני בטוח שאתה זוכר – ואמרתי לך שיש פה אדם ששנתיים וחצי אין לו מים, אין לו חשמל, אמרתי לך בשעה 6 ערוץ 1 מגיע אליו. בוא נפתור את הבעיה.

אמרת לי 'עזוב, אתה יודע כמה עולה לי, מה עולה לי-י' תשמע, מה שאני אומר, עם היד על הלב אני אומר לך, לא שמת לב. אתה ראש עיר של עיר גדולה, אתה לא יכול לזכור הכל, אבל אני זוכר. אתה מבין?

עכשיו בשעה שש וחצי ראינו אותו, בתשע הוא היה בחדשות. למחרת הוא קיבל חשמל, הוא קיבל מים, הכל הכל הכל. לא ממני, מאנשים שהכירו אותו ומתברר שהוא היה אחד הגיטריסטים הגדולים של מדינת ישראל, והבן-אדם עלה ושקע. אז יכולנו למנוע את זה, אבל אתה אמרת 'עזוב, אנחנו- הוא יסתדר, עזוב אותי, אל תכניס אותי לכל זה'.

מה אני רוצה להגיד לך, מוטי, תעבור יום אחד מהחיים שלי, ותראה מה שאני רואה, תאמין לי, אתה תסתכל עלי ותשמע אותי ותבין אותי אחרת.

עמוס, אני רק אענה לך, אתה כל הזמן, בכל דיון, בין אם זה לעניין לא לעניין, אתה מכניס את הנושא של הרווחה. אני רוצה לומר לך, אין לך מונופול על הרווחה.

יש פה אנשים שאני מכיר אותם, וגם עבדך הנאמן, אני לא עושה מזה סיפור. כל אחד מפה שיושב, מהאנשים האלה שאני מכיר אותם ברמה האישית, פותח את הכיס שלו ומוציא ועוזר בסתר. אני לא צריך לעשות מזה פרסום.

אתה עושה עבודה מבורכת, יישר כוח. לא צריך תמיד לנפנף בזה.

המקרים שאתה מדבר עליהם, כל אחד מחברי המועצה נחשף אליהם, עמוס ירושלמי: על מה אתה מדבר? (מדברים יחד) הלוואי שהיית עוזר לי, לא הייתי מדבר

- איתך על זה בכלל. הייתי מחבק אותך. מה אתה מדבר?
- מוטי ששון: עמוס, כשהיה צריך לתרום לך טלויזיות, קיבלת ממני טלויזיות. תעשה לי טובה.
- עמוס ירושלמי: אתה עלית בסוכות ואמרת שעזרת לאלפי ילדים בצפון. רק אלוהים יודע מי עזר לילדים האלה, אני לא אדבר. רק אלוהים בשמים.
- מוטי ששון: על זה אתה מדבר?
- עמוס ירושלמי: כן, אני מדבר על זה.
- מוטי ששון: אתה היית שם בכלל?
- עמוס ירושלמי: איפה הייתי?
- מוטי ששון: אתה ביקרת את הילדים האלה מהצפון?
- עמוס ירושלמי: אתה מדבר אתה?
- מוטי ששון: אתה היית שמה?
- עמוס ירושלמי: אני חייתי איתם, אתה מדבר?
- מוטי ששון: פעם אחת לא ראיתי אותך. כל ערב הייתי שם,
- עמוס ירושלמי: 380 ילדים היו במקווה ישראל, על מה אתה מדבר? 380 משפחות. אתה אל תגיד לי מה, אני אגיד לך מה. (מדברים יחד) הכל אני עושה בלי שידעו, אתה אומר לי עד 10 אלפים איש. זה אתה מתגאה. אני לא-
- גדי וקס: עמוס, ראשית תבורך בכל העשיה.
- עמוס ירושלמי: לא מבקש ברכות. עזוב את הברכות האלה. (מדברים יחד) תעזוב, אתה גם, תעשה משהו. כולם מדברים פה.
- גדי וקס: מה קרה לך, אתה עצבני?
- עמוס ירושלמי: בוא אני אתן לך משפחה, תלך תטפל בהם. אני לא מכיר אותם,
- גדי וקס: אני לא (מדברים יחד) אני רק רוצה להעיר את תשומת ליבך, שאתה לא יכול להגיד שילדים בכיתה אי-ב' לא בסדר. (מדברים יחד)
- יוליה מלינובסקי: (מדברים יחד) הקאנטרי קלאב נתן חינם להיכנס, עיריית חולון ספגה כספים. אני אומרת שזה חרפה ובושה. (מדברים יחד)
- מוטי ששון: יוליה, את מפריעה.

יוליה מלינובסקי : מוטי, אחרי כסף (מדברים יחד)

מוטי ששון: סליחה, אין לך רשות דיבור עכשיו ומספיק עם הדמגוגיה.

יוליה מלינובסקי (מדברים יחד) במלחמה בצפון, עיריית חולון לא טרחה לעזור בשום דבר.

דובר: הם לא הביאו ילדים מהצפון?

מוטי ששון: אין לך מושג על מה את מדברת.

יוליה מלינובסקי: כמה משפחות היו במקווה ישראל?

מוטי ששון: כל מה שיש לך בראש, זה להטיל דופי בעיריית חולון. אני לא יודע מאיפה

הגעת לפה עם כל הרעל והארס שיש לך בפה. עיריית חולון אימצה אלפי

ילדים, בני נוער מהצפון שישנו בבי"ס שלום עליכם, וישנו בבי"ס ארן. ערב-

ערב הייתי שם. עיריית חולון תרמה להם הצגות על חשבונה, הזמינה אומנים

על חשבונה, איפשרה לכל ה-3,000 להיכנס במחיר הכי מוזל שיכול להיות,

לימית 2000,

יוליה מלינובסקי: 50% הנחה,

מוטי ששון: את לא יודעת. הרבה דברים את לא יודעת. תפסיקי עם הארס שלך. את

מטיפה כל הזמן ארס נגד תושבי חולון. תכבדי את כולם. את לא אחת שבאה

להטיף לנו. את רחוקה מלהטיף מוסר לאף איש ציבור שיושב כאן.

תלמדי מכולם. (מדברים יחד)

גדי וקס: בשיטת החישוב של 2006 מול 2007 בארנונה, עלול להיות מתורגם לטעמי,

לפי הבנתי, עלול להיות מתורגם בצורה לא נכונה. אם זה זהה ב-2006 ל-2007

מבחינת המדרגות, פלוס ה-3%, אז הניסוח שישנו פה ב-2007, מדבר שונה

מאשר ב-2006. תסתכל בטבלאות, תסתכל בדברים. וכנ"ל גם הסכום הכספי

שמתבטא מעבר למטר הראשון, כי המטר הראשון היה בזמנו איזשהו פתרון

לבעיה מסויימת עתיקה. אבל המטר הראשון הוא סיפור נפרד, והשוני

בתעריפים בין 2006 ו-2007, נראה לי לא בהיר. נראה לי שניתן לפירוש קשה

יותר. גדול יותר בצד הכספי.

אני יכול לתת דוגמא טבלה, אבל אני לא רוצה להתיש את החברים. אני

חושב שמה שאני אומר, ברור לחלוטין. קח לדוגמא דירות שהשטחים שלהם-

מוטי ששון: אתם מבינים מה הוא אומר?

גדי וקס: אם אני לוקח את ה-2006,

יצחק וידבסקי: גדי, עוד דבר, חבל שדבר כזה עם כל הכבוד לחברי המועצה-

גדי וקס: מוטי ביקש ממני לבוא אליך היום-

יצחק וידבסקי: אבל לא משנה, תדבר עם ראש העיר-

גדי וקס: **(מדברים יחד)** ב-2007 הטבלה, הניסוח פה מטעה בשיטת חישוב, כאילו

גדולה יותר. נא בדוק. **(מדברים יחד)**

נקודה שניה שרציתי להגיד, אני שמח להחלטה להקל על דירות של עד 40 מ'

שטח מרצפות, ללא קירות, ללא מדרגות. אבל אני חושב שחבל היה, כי מתוך

המגורים שאני גרתי בהם, בתל-גיבורים – לא ראיתי מה נעשה בג'סי כהן

ובמקומות אחרים – אני חושב שדירות של עד 50 מ' נטו, היה יותר נכון

להכליל אותם. ההפרש הכספי, עשיתי והבאתי לך בשנה שעברה, אני חושב

שהוא גם בטל בשישים. **(מדברים יחד)** על כל פנים, אני מציע לשקול את

הדבר הזה של ה-50 מ'.

הערה שלישית שרציתי לומר, לגבי הנושא של המחסנים. יש שני סוגי

מחסנים ברנס, יש מחסן עצמאי ומחסן-

דקלה צדוק: אמרנו שלא מעלים את זה עכשיו.

גדי וקס: דקה, הוא התכוון למשהו ואני קלטתי. אני התנפלתי עליו, כי חשבתי שהוא

מדבר על איזשהי חברת 'כתר פלסטיק' שיש לה מחסנים- לא על זה. יש סוג

של מחסנים שנמצאים בגינות, מפלסטיק- יש כל מיני סוגים, אבל אני מציע

בתוך ההגדרות שישנן, מחסני פלסטיק גובה עד 2 מ' ומטרג' עד 2.5 מ'

ולפתור את העניין. רשמית מדוייק. **(מדברים יחד)**

אני מדבר על השטח עד 5 מ' 2 עד 2.5 מחסן לגינה פטור. ולא, ניתן בקלות

להפיץ ולהגיד לאנשים איך להיפטר מהעניין, ואני לא רוצה להעלות את זה

כאן. יש שיטה פשוטה. דווקא עפ"י ההגדרה שאם זה שני גנים, יכול להיות

פטור לחלוטין. אז אני מציע להקל עד 5 מ' **(מדברים יחד)**

ועוד הערה, אני שמעתי את התהיות של רועי ולפחות בתחום אחד טוב

להעמיד דברים על דיוקם. למרות שלא ניתן לזה פרסום.
דווקא הגימלאים בנושא של תיאטרון חולון, מקבלים את ה-50% הנחה. ישנו
ויכוח אחד מול התיאטרון וגימלאי חולון, והוא בנושא של הצגות של גורמים
פרטיים, מפיצים פרטיים. הפקות פרטיות. גם הפקות שתיאטרון רגיל מקבל.
רועי כהן : כל ההצגות שמגיעות לתיאטרון חולון, אין 50% הנחה. אין.
מוטי ששון: לא הבנת מה שהוא העיר לך. החוק לא אומר על כולם-,
גדי וקס : אני יודע היטב, החוק מדבר על הנחות של תיאטראות שמפיקים הצגות,
יכולים להיות גם תיאטראות פרטיים אבל שהם מסובסדים ומקבלים את
(מדברים יחד) שורה תחתונה בקטע הזה, אני חייב לומר לך, תשאל ותיקים,
תשאל אנשים, הם יגידו את הקטע הבעייתי שהוא אך ורק לגבי הפקות
פרטיות/מפיצים ואולי פעילויות של העירייה.
משה רינת : אני רוצה להתייחס גם לעניין הכללי, ומהות העניין של צו המיסים וחברים,
אני בהחלט מבין שחברים בהזדמנות הזאת שבכלל מעלים עניין ש- שעולה צו
המיסים, אז כמובן באופן טבעי עולה גם העניין של אספקת השירותים
למיניהם, כי בסופו של דבר, צו המיסים הוא בעצם הכלי שמזין למעשה את
התקציב, ועל פיו אנחנו בעצם בונים את התקציב או עפ"י הצרכים של העיר,
אנחנו בונים בעצם את התקציב ואת צו המיסים. ולכן יש קשר מהותי, ללא
ספק, בין השניים ולכן הם גם הולכים בצמידות.
עכשיו, כשמדובר- ואני רוצה לומר גם לרועי וגם לך ישורון וגם ליוליה,
שכשמדובר על איך לחשב את הנושא הזה של העלאת המיסים, גם
כשהמדינה עושה את החישובים, היא עושה בעצם עפ"י הראיה שהיא- עפ"י
ההתייקרויות ועפ"י הראיה הכלכלית שלה, וגם כשעירייה עושה את
החישובים האלה, היא חייבת לעשות את החישובים המהותיים ואם גם
נעשים דברים או שאמורים להיעשות בעתיד, ויש תכנון מבחינת חזון העיר,
יש גם יעדים, וכדי לשמור על האיזון התקציבי הזה וכדי לא לרדת ולא
להיקלע פתאום למשבר כספי, צריך לקחת את הפער הזה המינימלי של
העלאה בארנונה,

יואל ישורון : מעבר לתקנות,

משה רינת : מעבר לתקנות, מפני שיש- **(מדברים יחד)** החוק קבע שהעירייה רשאית גם היא- החוק קבע. אנחנו לא לוקחים את זה משום שאנחנו החלטנו ואין בלעדנו. זה משום שניתן גם לעיריות, גם לרשויות המקומיות ניתנת האפשרות להעלות את הארנונה. והממשלה, לא אחת גם מחייבת את העיריות להשתמש בכלי הזה ולהעלות. ולכן היא גם מאשרת – והראיה, שגם עכשיו בחלק הזה של ה-3%, למרות שאנחנו היום מאשרים שוב את ה-3%, יש כבר 1.86% שהוא מאושר ע"י הממשלה.

יואל ישורון : אבל תאר לך שהמדינה לא היתה שמה גבולות?

מוטי ששון : העובדה שהיא מאפשרת-

יואל ישורון : היא שמה גבולות,

משה רינת : היא שמה גבולות, בסדר. **(מדברים יחד)** אבל עזוב, לא נתווכח. אני אומר, המדינה עצמה נתנה את הסמכויות לרשויות המקומיות, להעלות את המיסים כי היא חושבת- וזה גם חשוב מבחינת מעמד של העיריות, של הרשויות המקומיות, שגם להן יש את הסמכויות להעלות ולעשות דברים מסויימים.

לכן החלק הזה כבר למעשה, שאושר כרגע. ואני מניח, אני לא יודע אם יאושר כל ה-3% או שבאמת נסתפק הפעם רק ב-1.86%.

עכשיו אני רוצה לומר גם ליוליה וגם לרועי, לגבי התפישה שלנו על מה שנעשה בעיר הזאת.

גם אני כואב את ג'סי כהן ואני בטוח שגם ראש העיר. וגם כל אחד כואב את העניין שתל גיבורים היא לא אותה רמה של שכונות שהן יותר ותיקות. והדברים האלה נראים, לא צריך מצלמות בשביל זה, אפשר לנסוע באוטו. ונעשים ומושקעים שם כספים. מושקעים שם כספים, אבל התכנון הוא תכנון הרבה יותר רחב – ויושקעו גם כספים בהם.

עכשיו, כל מה שניתן לחולון כאיכות חיים וכפרסים, זה לא על נקודה כזו או אחרת. זה ניתן על- גם הוועדות האלה רואות, הן לא נכנסות לעיר ולא רואות

את גיסי כהן והן לא רואות את תל-גיבורים או את שכונות- הם רואים בהם, הם שוקלים את הדברים בסה"כ.

גם ברעננה לא הכל יפה כמו ש- כמו שאומרים 'ברעננה היפה'. גם שם יש את השכונות שלהם שהם שכונות פחות מפותחות, ושהאפשרויות לפתח אותן הם הרבה יותר קשות מאשר בעבר. תמיד את אלה שבעבר יותר קשה לתחזק וליפות, מאשר את החדשות יותר או הפחות ותיקות.

יש גם שכונות ותיקות שנבנו בצורה הרבה יותר יפה. לצערנו הרב- אנחנו צריכים- אלה שממשיכים וימשיכו אותנו, תמיד יצטרכו לראות גם את העתיד אבל להתחשב גם בהווה, וגם בעבר. כי העבר, לצערנו, לא ראה את כל- מי היה מתכנן עיר כמו חולון, כשהיום יש תחבורה כזאת – כשתכננו בשעתו את הרחובות הצרים שאנחנו חיים בהם היום. אפילו אגרובנק הראשונה, שהיא נחשבת דווקא, לדעתי בתפישה מי שתכנן אותה, דווקא עשה שם רחובות יותר רחבים- אם היו היום מתכננים את אגרובנק היו מתכננים אותה אחרת. אבל זה המצב, אין מה לעשות בדברים האלה.

אנחנו מצד שני, אי אפשר לראות- אם עושים מדיטק או שעושים אפילו דברים- כל אותם דברים יפים שעושים בעיר הזאת, אי אפשר היום ללכת ולספר לנו 'שמעתי את התושב הזה, שמעתי את התושב ההוא ונורא, הוא נורא מתלונן'- כל תושבי העיר ברובם הגדול, ותושבים מחוץ לעיר ברובם הגדול, הם תושבים – ובצפון הארץ ובדרום הארץ, אם נשאל אותם- 'תגידו, העיר חולון-'

אני ישבתי אתמול במסגרת משפחתית, של אנשים מכל קצות הארץ. האנשים ידעו שאני מחולון, מה שהם שומעים על חולון, מה שהם קוראים על חולון, שווה לעירייה- לא רק שווה, ראוי שנשקיע בזה מיליונים כדי ששמנו ושמים של ילדינו – וזה שמם הטוב של ילדינו עולה בזה, כשמקבלים פרסים בחינוך, כשמקבלים פרסים על יופי עיר, אומרים זאת עיר שמסוגלת לגדל ילדים באסתטיקה שונה, באווירה שונה, חיים שונים, איכות חיים שונה, זה אומרים האחרים עלינו וזה אומרים גם ההורים של ילדינו, הסבים של נכדינו

יודעים לומר את הדברים האלה. כי הם רואים שיש עתיד לעיר הזאת, וזה הדבר הגדול. ולא כל יום לבכות או להעכיר-

אנחנו עצמנו, וזה לא עניין לאופוזיציה או קואליציה – אנחנו עצמנו עושים עוול לעצמנו. עוול למחנכים שלנו, עוול למנהלים של בתי הספר, עוול לציבור שלנו שאנחנו ככה משמיצים במו ידנו, לאוזני אנשים, משמיצים ככה את העיר. וכל אחד בליבו יודע, וכל אחד בעינו יודע, שהדברים האלה הם דברים אמיתיים.

מה שכן, וזה כל הכבוד לאופוזיציה, שרואים באמת את הדברים- האופוזיציה רואה את הדברים בעין אחרת. ואני בטוח שהדברים האלה נלקחים בחשבון. היא רואה את הדברים בעיניים שונות. (מדברים יחד)

יוליה מלינובסקי : אני מסכימה עם כל מילה שלך.

משה רינת : עכשיו לסיום, גם לעניין הזה של חוק האזרחים הוותיקים. תראו, במקרה יוצא לי לאחרונה לעיין ולראות וללמוד את החוק הזה ולראות אותו גם בערים אחרות.

זה חוק לדעתי, אומלל במהותו. הוא לא מסביר את הדברים והתקנות שם לא ברורות. אבל דבר אחד ברור, העניין הזה של ה-50%, יש דברים שהם ניתנים- אנחנו, למשל, תושבי חולון יכולים לבוא ל'הבימה' ת"א והגימלאי הוותיק בא, מקבל 50% הנחה. למה? כי 'הבימה' מוכרזת באופן ארצי ע"י השרים הנוגעים בדבר, במסגרת תקנה, היא מקבלת את הסובסידיה ולא ש'הבימה' סובלת מזה. 'הבימה' משלימה את ה-50% בסובסידיה של המדינה.

כל מי שבחולון, כל אותן הצגות שיש להן את אותה סמכות, על אותן ההצגות כל אזרח גם אם הוא תל-אביבי, גם אם הוא חולוני, הוא מקבל את הסובסידיה. עכשיו, תושבי חולון בנפרד, יש לנו החלטות מתאימות שנותנות גם הן את ההנחות האלה לגבי הוותיקים.

רועי כהן : למה בספריה לא?

משה רינת : גם הסיפריות,

רועי כהן : בוא תבדוק,

משה רינת : בסדר, אז זה יתוקן. גם בסיפריות. במה שיהיה צורך לתקן, זה יתוקן. כי

במקרה כרגע ראש העיר ביקש שנבדוק את הדברים האלה ביסודיות.

מה שיהיה לגבי הנושא הזה של סיפריות ואחרים – הדבר יתוקן לגבי

האזרחים הוותיקים, בזה אין ספק. אבל שוב אני אומר, חוק האזרחים

הוותיקים הוא, קודם כל, מלכתחילה לא כל כך ברור, אבל גם הפירושים

השונים ניתן לעשות- ואנחנו גם לומדים מערים אחרות, ניתן לעשות

ולהשלים ולהסדיר אותו גם כן. תודה.

מוטי ששון : תודה למשה, אמר דברי אלוהים חיים.

יוליה מלינובסקי : אני רוצה לענות,

מוטי ששון : אף אחד לא ביקש ממך לענות. סליחה. היתה לך רשות דיבור, עשיתי את

הסבב, נגמר רשות הדיבור. אני רוצה לסכם את הדיון ולענות.

יוליה מלינובסקי : (מדברים יחד)

מוטי ששון : לא קיבלת רשות דיבור,

יוליה מלינובסקי : אני לא ביקשתי ממך.

מוטי ששון : סליחה, סליחה, איזה התנהגות זאת. סליחה, לא קיבלת רשות דיבור, היה

לך רשות דיבור – דיברת, ואל תתנהגי- מה זה את לוקחת רשות דיבור בלי

שאני מאשר לך את זה?

יוליה מלינובסקי : כי אתה (מדברים יחד)

מוטי ששון : לא, קצת דרך ארץ. אני אסכם את הדיון, רבותי.

יוליה מלינובסקי : (מדברים יחד)

מוטי ששון : בקשר למה שאמרת רועי, אני רוצה שתדע רועי, שלקחנו את ההצגות של כל

התיאטראות בארץ, ואמרתי לגימלאים אני הולך- הביאו לי את 'הבימה'

ואני רוצה לומר מילה טובה למשה, ליאיר ולגדי שהם באים אלי לעיתים

קרובות בנושא של הגימלאים. וישבתי איתם. הביאו לי את התעריפים של כל

התיאטראות בארץ : 'הבימה', 'הקאמרי', בית לסיין, ואמרתי, אתם יודעים

מה? ניקח את הכי נמוך. לקחנו את התעריפים של 'הבימה' הכי נמוך, אמרנו

אנחנו מאמצים את התעריפים של 'הבימה' כדי שגימלאים שלנו לא יסעו לעיר אחרת, וירכשו שם את המנוי אלא ישלמו אותו פה. אני לא צריך להגיד לך, לנסוע לת"א זה לנסוע באוטובוס, לקחת מונית, זה זמן. אמרתי, מה שיהיה ב'הבימה' – היה הכי נמוך, אימצנו את 'הבימה', יש להם דלת פתוחה,

רועי כהן: **(מדברים יחד)**

מוטי ששון: רועי, כל מה שקשור, מטפלים הם. נפגשתי מספר פעמים עם יאיר, גדי ומשה, עם נציגי הגימלאים אצלי במשרד. כל בעיה שהם מעלים אנחנו מתמודדים איתה, בודקים מה קורה בכל הארץ ואמר משה בצדק, יש פה איזה תקנה שמדברת על תיאטרון רפרטוארי שמקבל כסף מהמדינה, שהוא מסובסד לדברים האלה בחלקם, ואז אתה בא לתיאטרון שהוא קונה הצגה והוא משווק אותה. אני לא מקבל הנחה ב'הבימה'.

אני עכשיו לקחתי הצגה מ'הבימה', הוא לא נותן לי 50% הנחה לגימלאים. ולמרות כל זאת, אימצתי את הנושא של המחיר הכי נמוך שיש. עכשיו לנושא של הנחות שכל הזמן- ואני אומר, תראו, אפשר להעביר ביקורת, אפשר להיות ענייני, אפשר להיות דמגוגי ופופוליסטי. שמעתי אותך, שאלת שאלות, בסדר, מקבל את הדברים. יואל, קצת תרבות, קצת דרך ארץ, באמת קיבלתי. אבל אי אפשר כל ישיבה להתחיל להטיל עוד פעם את הרווחה ועוד פעם הרווחה ועוד פעם- תאמינו לי, אני מכיר פה חברי מועצה שמוציאים כסף מכיסם ועושים עבודתם לשם שמיים. עושים את זה. לא צריך לפרסם את זה ברבים. מתן בסתר זה אחד הדברים החשובים בתורה. אני אומר, עמוס עושה דברים טובים, הוא עושה עבודת קודש. הוא אוהב את זה, הוא עושה את זה עם כל הלב. בסדר. רבותי, עשית – בסדר. מה שקשור לתחום של הרשות המקומית, יש לנו שירותי רווחה, אני גם ראיתי במלחמה שארגנו את החבילות ונעזרו בעמותה שלו. קיבלו חבילות ונעזרו בעמותה שלו. באתי לבקר בלילה, לראות את העבודה שלהם. והוא היה ואשתו ואנשים שלו, ועוד אנשים.

אבל אי אפשר כל הזמן גם להטיל ארס בתושבים. התושבים מרוצים. אי אפשר לבוא ולהגיד 'אני מתיימרת להציג את התושבים של חולון ויש להם טענות'.

יואל ישורון: מוטי, אני מאמין שהוא מדבר מהרהורי ליבו-

מוטי ששון: כן, אבל יואל, זה לא קשור, זה לא רלוונטי פה. יש דברים ש- אי אפשר לתפוש טרמפ על נושא מסויים וכל פעם לדחוף את הדברים שהוא מדבר עליהם.

יואל ישורון: הנושא של רווחה זה כמו שמשה אמר, זה משיק לנושאים אחרים.

מוטי ששון: כן, אבל יואל, אתה לא יכול לדבר על כל דבר עוד פעם את הרווחה. אנחנו מדברים כרגע על צו ארנונה, ואנחנו מדברים כשאתה מדבר- אני צריך לעדכן למשל, שיש לי חוזים עם קבלנים ויש לי חוזים עם אלה שמשפצים- אני למשל, מדד תשומות הבניה. כמה עלה מדד תשומות הבניה, וידבסקי, בשנה?

יצחק וידבסקי: אני לא רוצה סתם להגיד,

מוטי ששון: בהערכה?

יצחק וידבסקי: יותר מיוקר המחיה?

מוטי ששון: ועוד איך. יותר מיוקר המחיה. עכשיו תשמע, אתה עובד עם חוזים. אתה מפרסם מחר מכרז לקבלת שירותים, וההוא נותן לך מחיר שהוא יותר גבוה מהמחיר שהיה לך קודם. אף אחד לא יכול להגיד שאנחנו עירייה בזבזנית. אף אחד לא יכול להגיד את זה. אנחנו נותנים שירותים ברמה הכי גבוהה שיכולה להיות, ואנחנו רוצים להרחיב את מגוון השירותים. אין לך דרך אחרת.

עכשיו, יש לך תושבים שהם צרכנים של תרבות ברמה גבוהה, שם צרכנים של אומנות ברמה גבוהה, אתה חייב גם לרצות אותם. אתה רוצה שהם ישארו. זו אוכלוסיה חזקה שמשלמת גם. אז אתה חייב לענות גם לציפיות שלהם וגם לצרכים שלהם. אתה צריך לענות לצרכים של כל האוכלוסיות.

ודווקא האוכלוסיות החזקות שיש להם, תשמור עליהם כי הם נותנים הרבה כסף לעירייה בארנונה. כי אם יש להם דירות של 100-200 מ', הם משלמים

הרבה כסף. אז צריך לשמור על האוכלוסיה הזאת.
האוכלוסיה הזאת, מה שכולם שכחו, שלפני שנים הם עזבו לרעננה ולכ"ס,
כל אלה של החמישה חדרים. ומה חשבו, שאנחנו נרד לרמה של שלושה
חדרים? שלושה חדרים לא מחזיקים את העיר. הדירות הגדולות האלה
מחזיקים את העיר, עם הארנונה שלהם. יש כאלה שמשלמים 1,000 שקל
לחודש, הווילות, הפנטהאוזים משלמים 1,000 שקל לחודש, 1,400. כי הוא
גר בדירה גדולה אז צריך לשמור על האוכלוסיות האלה שיש להם את
היכולות, כי הם מסבסדים את האוכלוסיות הפחות חזקות.

עכשיו, תיתן שירותים- למשל החלטתי השנה, אני שם 2 מיליון שקל ויואל
גם אתה תמיד אמרת ללכת לאיזור התעשייה, ללכת על כיוון איזור התעשייה,
תטפל בנושא של אלימות. זה מה שאנחנו עושים. אין ויכוח בינינו על מה
שצריך לעשות.

אנחנו מתמודדים עם הבעיה. אז גם קיצצו אותי. אני אמרתי, זה חשוב,
לקחתי בחורה מקידום נוער, אמרתי לה 'את עוזרת ראש העיר לענייני
אלימות בקרב בני הנוער'. וזו אלימות שאני צריך להתמודד איתה. ואני לא
צריך להגיד לכם, שעיתון 'השקמה', כל שנה עושה סקר שבין השאר בודק
את רמת האלימות בקרב התלמידים ואחד הדברים שאני כל פעם מופתע
מחדש, גם הסמים, שהרמה שלנו היא מאוד נמוכה בכל קנה מידה וכדאי
שתקחו את הסקרים שלהם שנעשו בשנתיים האחרונות-

אני מדבר על אלימות בבתי הספר, ותראה למשל, הרבה מאוד מהפשיעה,
מאלה שבאים ופורצים בדירות, הם לא חולוניים. באים מחוץ לחולון. אני
מקבל את הנתונים מהמשטרה.

אז אני אומר, רבותי, כל מה שאנחנו עושים זה בסה"כ לשרת את התושבים
בצורה הכי אפקטיבית והכי יעילה שיכולה להיות. וכמו שאמרתי, כל אחד לו
היה נכנס לנעלי, היה עושה את זה אחרת.

יואל ישורון: מוטי, לא הצלחתי לרדת לסוף דעתך בנושא המחסנים?

מוטי ששון: לא יודע מה זה, פעם ראשונה שאני שומע את זה. אתה רוצה שאני אתייחס

למשהו שאני לא מכיר אותו, פה עכשיו בישיבה, לקבל החלטה?
מי שרוצה להעלות נושא, מן הראוי שיעלה קודם, שנלמד את הנושא ונבוא
עם תשובות. עכשיו אתה מעלה? אני לא יכול להתייחס, אני לא מכיר את
הנושא.

מי בעד אישור צו הארנונה לשנת 2007, עם התיקון ששונה שפר העלתה.
יצחק וידבסקי: אני אחזור על ההוספה: מדובר על העלאת שיעורי ההנחה שפורטו בתוספת
הראשונה, לשיעורים המכסימלים המותרים. היא דברה על זה. ואת הקטע
של חניון שאינו בתשלום, בין מקורה ובין שאינו מקורה, אשר נלווה או
משרת נכס עיקרי הצמוד לו פיזית – 24.32 ש"ל למ"ר.
מוטי ששון: אני מבקש לאשר את זה, כולל את ההנחות שמופיעות בצו הארנונה.

הצבעה:

בעד: 12

נגד: 5

ה ח ל ט ה: אושר צו הארנונה לשנת 2007 כולל התיקון וההנחות שמופיעות במסמכים המצורפים.

יואל ישורון: אני רציתי שתעלה הצעה שלי כמו שהצעתי בהתחלה, להעלות את שיעורי
הארנונה לפי התקנות – 2.73. לא שאני נגד,

מוטי ששון: מי בעד ההצעה של יואל?

הצבעה:

בעד: 4

נגד: 12

תודה רבה, הישיבה נעולה.

מוטי ששון

ראש העיר

נתי לרנר

ע/ראש העיר